

Dosarul nr. 2ra-516/2023

2-20021196-01-2ra-05042023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, V. Mihaila, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

02 august 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Aliona Miron

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Perju Livia, reprezentată de avocatul Vârlan Octavian,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Perju Livia împotriva lui Perju Pavel cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 februarie 2020, Perju Livia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Perju Pavel cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 26 iunie 2019 a fost desfăcută căsătoria dintre ea și Perju Pavel, în urma căsătoriei au un copil minor comun – XXX, născută XXX. La desfacerea căsătoriei nu a fost determinat domiciliul copilului minor și nici nu a fost încheiat un acord cu privire la participarea tatălui la întreținerea acestuia. După desfacerea căsătoriei, copilul minor Perju Patricia a continuat să locuiască cu mama și bunicii săi, corespunzător dânsa dispune de spațiu locativ, având posibilitate să asigure copilului condiții bune de trai.

A menționat reclamanta că, activează în cadrul Instituției Medico-Sanitare Publice, Spitalul de boli infecțioase „Toma Ciorbă” în funcția de medic infecționist, cu un salariul de 5 700 de lei. Cheltuielile suportate lunar pentru întreținerea copilului de 1 an și 10 luni constituie aproximativ 4 000 de lei. Întâmpină dificultăți în acoperirea acestora, astfel participarea tatălui la întreținerea copilului cu o sumă de 1 500 de lei lunar este justă și rezonabilă.

La data de 27 ianuarie 2021, Perju Livia, reprezentată de avocatul Munteanu Liliana, a depus cerere de modificare a pretențiilor, prin care a solicitat, admiterea cererii de chemare în judecată, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX a.n. cu mama, Perju Livia, încasarea pensiei de întreținere în cuantum de ¼ din salariul lunar și alte venituri primite de pârât, încasarea din contul lui Perju Pavel în

beneficiul Liviei Perju a pensiei de întreținere în mărime de 1 500 de lei lunar, începând cu data depunerii cererii până la împlinirea copilului minor a vârstei de 3 ani și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3 000 de lei.

În susținerea cererii de modificare a pretențiilor a invocat că, de un an de zile pârâtul nu se implică în nici un mod în educația și creșterea copilului minor. La 20 ianuarie 2021, comisia de selectare l-a desemnat pe Perju Pavel învingător la concursul pentru funcția de administrator la ÎS „Fabrica de Sticlă”, acesta asigurând și interimatul funcției până la acel moment.

Consideră reclamanta că, pârâtul deține surse de venit suficiente pentru a asigura un trai decent fiicei sale. Or, obligația părinților de a întreține copiii minori nu se rezumă la achitarea unei plăți minime de consum a copilului, ci întreținerea copilului proporțional posibilităților financiare ale părintelui.

A mai relatat că în perioada pandemiei starea materială a reclamantei s-a înrăutățit, deoarece a evitat să pună în pericol sănătatea copilului minor și a solicitat acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor.

Prin hotărârea din 04 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Perju Livia împotriva lui Perju Pavel.

S-a stabilit domiciliul copilului minor XXXX, născută la XXXX cu mama sa, Perju Livia.

S-a încasat de la Perju Pavel în beneficiul Liviei Perju pensia de întreținere pentru copilul minor XXXX, născută la XXXX, în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri, lunar, începând cu 13 februarie 2020, până la atingerea majoratului.

S-a respins ca neîntemeiată pretenția Liviei Perju împotriva lui Perju Pavel cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru fostul soț.

S-a încasat de la Perju Pavel în beneficiul Liviei Perju taxa de stat în sumă de 100 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei și taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 150 de lei.

La 10 februarie 2022, avocatul Barbacaru Constanția, în interesele lui Perju Pavel a declarat apel împotriva hotărârii din 04 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond în partea modalității de încasare a pensiei de întreținere, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi privind încasarea pensiei de întreținere în sumă bănească fixă.

La 02 martie 2022, avocatul Vîrlan Octavian, interesele Liviei Perju, a declarat apel împotriva hotărârii din 04 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea prin care s-a respins ca neîntemeiată pretenția Liviei Perju împotriva lui Perju Pavel cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru fostul soț, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care să fie încasată pensia pentru fostul soț în mărime de 1 500 de lei.

Prin decizia din 25 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de către avocatul Vîrlan Octavian în interesele Liviei Perju și a fost admisă cererea de apel declarată de către avocatul Barbacaru Constanția, în interesele lui Perju Pavel.

S-a modificat hotărârea din 04 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri, în sensul încasării acesteia în mărime de 2 500 de lei

lunar, în rest hotărârea instanței de fond a fost menținută fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de judecată ierarhic inferioară eronat a ajuns la concluzia temeiniciei pretenției Liviei Perju cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri. Pe parcursul examinării cauzei au fost prezentate probe, din care urmează că pîrîtul nu este încadrat în câmpul muncii, considerent din care, prima instanță urma să încaseze pensia de întreținere pentru copilul minor, conform prevederilor art.76 alin. (1) din Codul familiei, într-o sumă bănească fixă. Mai mult s-a constata că Perju Pavel mai are la întreținere un copil minor, din prima căsătorie.

A mai invocat Curtea de Apel Chișinău că, este întemeiată critica apelantului Perju Pavel cu privire la faptul că prima instanță eronat a reținut că dânsul nu a obiectat modalitatea de încasare a pensiei pentru întreținerea copilului minor, or, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în prezenta cauză, examinarea acesteia a avut loc în lipsa pârâtului Perju Pavel, iar reprezentantul acestuia, prezent în ședință a considerat acțiunea neîntemeiată, solicitând respingerea acesteia.

Menționează Colegiul instanței de apel că, părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică cât și psihologică, astfel încât suma dispusă spre încasare de către instanță, să acopere necesitățile specifice vârstei copilului,

Astfel, a considerat ca fiind just și întemeiat de a încasa pensia de întreținere a copilului minor în sumă fixă de 2 500 de lei lunar pentru copil, acest quantum fiind unul rezonabil.

La 24 februarie 2023, Perju Livia, reprezentată de avocatul Vârlan Octavian, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 2-7)

În motivarea recursului a invocat că au fost aplicate eronată a normele de drept material și procedural, care au dus la soluționarea greșită și aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

A relatat recurenta că Perju Pavel a fost angajat începând cu data de 30 aprilie 2020 în funcția de Administrator interimar în cadrul Agenției Proprietății Publice Î.S. „Fabrica de sticlă din Chișinău”. Astfel, conform declarației de avere și interese personale Perju Pavel a avut un venit anual în sumă de 304 750 de lei pentru anul 2020 și 446 086 de lei pentru anul 2021.

Consideră că instanța de apel eronat a constatat că este în interesul superior al copilului ca să fie stabilită pensia de întreținere în quantum de 2 500 de lei lunar.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 25 octombrie 2022.

La 12 ianuarie 2023, Curtea de Apel Chișinău, a expediat, în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 226, vol.1).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul depus de Perju Livia, reprezentată de avocatul Vârlan Octavian la data de 24 februarie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 10 aprilie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 14 vol.2).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs,

întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ruban Sava nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Perju Livia, reprezentată de avocatul Vârlan Octavian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Aliona Miron

Ion Malanciuc